

Neyðugt við skynsamari stýring av fiskastovnunum

— Vit mugu lurta eftir teimum gomlu. Teir hava yvirlivað við hjallinum á sjónum. Vit mugu eisini lurta eftir teimum ráðgevandi stovnunum, sigur **Andrea Lervig** í greinini

Fáa vit sum frægst burtur úr fiskastovnunum, var heitið á seinasta fiskivinnutingi.

Hesin spurningur hevur síðan verið nóg frammi millum fólk og nóg hevur verið skrivað um henda álvarsama spurning. Stór semja tykist tó at vera um, at vit fáa ikki sum frægst burtur úr fiskastovnunum, og at fiskiflót okkara er ov stórir og harvið veiðitrýstið eisini. Øll eru samd um, at okkurt má gerast, men hvat og hvussu eru øll ikki lika samd um. Hóast vit hava Fiskivinnuráð — fiskivinnustjóra, og fiskifrøðingar, sum í langa tíð hava vist á, at flotin er ov stórir, so tykist sum um hetta verður ikki tiki til eftirtektar.

Sjálvt um prísurin í ár hevur verið hægri fyri ávísar frystivør, so minkar útflutningsvirðið í krónum, út við 200 mill. kr. Alsamt fáa vit at vita, at torført er hjá skipunum at fáa endarnar at røkka saman. So her er alt, sum talar fyri, at veiðitrýstið má og skal minkast, um grundarlagið fyri samfelagi okkara skal varðveitast.

Hjalti í Jákupsstovu fiskifrøðingur sigur, at vit ikki missa nakað av vektini, um fiskað verður við minni veiðitrýsti, og serliga um veiðitrýstið á ung-fiskin verður minkað. Hann ræður eisini til at

Andrea Lervig,
flakakvinna, skrivar

drýggja teir góðu árgangirnar. Í Sosialinum leygar dagin 21. november skriv-

ar Pól Martin, vrakieftirlitsmaður í Fuglafirði, nakrar viðmerkingar, júst til tilráðingina frá Hjaltu í Jákupsstovu, at vit mugu drýggja tað, sum svimur runt land okkara. Pól Martin sigur, at sjálvt í 1987, hvar nóg minni er fiskað enn undanfarin ár, so er álikavæl oyðslað við hesum ríkidømi, tí, sigur hann, aftan á 14 dagar langan túr er elsti fiskurin als ikki matvera.

Eg má so dyggiliga taka undir við Pól Martin í hesum. Sjálf havi eg staðið nóg ár á flakavirki og reinskorið. Eisini tey fram úr góðu árinu 1983 og 84. Av tí rokfishiskapinum,

sum tá var, kann sigast, at nóg hundrad tons fóru fyri skeyti. Øll hoyrdu vit hvussu nóg fór aftur í havið, tí trolíð ikki helt. Av tí sum kom upp á land mundi minst parturin vera fyrsta floks. Harafturat kom so nógur fiskur á øll flakavirkini í landinum, at sjálvt um arbeiðt varð í døgndrift í langa tíð, so var eingin kjansur nakran tíð at arbeiða nýggjan fisk.

Úrslitið av, at allur hesin fiskur varð fingin upp á land uttan fyrilit, um eg so má siga, varð, at ein stórir partur, møguliga tann størsti, ikki var mannafeði, tá ið hann kom á solumarknaðin. Stuttu tíð aftaná, so hoyrdist at ikki slapt av við upsa, tí so nógur upsi var á marknaðinum. Og sjálvandi, tá ið ov nóg av eini vøru er á marknaðinum, so fær tú heldur ikki tann pris fyri hana, sum hon er verd. Eg fari at loyva mær at ivast, hvat veruliga orsøkin var, at ikki slapt av við upsan tá.

Ein jøvn tilgongd til virkni er ynskilig fyri øll virkir, og fyri fólkíð, sum arbeiðir á virkjum. Henda tilgongd skuldi verið so jøvn, at fiskurin kundi verðið arbeiðdur undan so hvørt, so vit kundu fingið eina vøru á marknaðin, sum verður kappingarfør. Fiskivinnan er grundarlagið fyri samfelagnum, tí má aðalmálið hjá politikarunum fyrst og fremst vera at vera við til at gera hetta grundarlag so trygt sum møguligt, so langt sum menniskjans vit nú eina ferð røkkur.

Sum sagt, eru vit rættiliga væl fyri, tá ið hugsað verður um ráðgevandi

stovnar hesum viðvíkjandi, men tað má lurtast eftir teimum. Á fiskivinnutinginum segði ein eldri maður, at hann vildi ikki lopa, at eftirkomarar okkara skuldu arva grunnarnar í tí líki, sum hansara ættarlið gjørdi. Lurtað eigur at verða eftir

teimum gomlu, teir hava yvirlivað við hjallinum á sjónum, men uttan serkøna hjálp. Neyðugt er við skynsamari stýring av fiskastovnunum í størri mun enn higartil, vónandi øllum Føroya fólk til gagns.

Andrea Lervig

Grunnurin til frama fyri samstarv og fatan millum Tórshavn og Nuuk

Síðan 1985 hava Býráðini í Nuuk og Tórshavn sett pening í felags grunn, ið hevur til endamáls at veita figgarligan styrk til tiltøk og starvssemi, ið kunnu menna fatanina millum kommunurnar báðar og borgarar teirra.

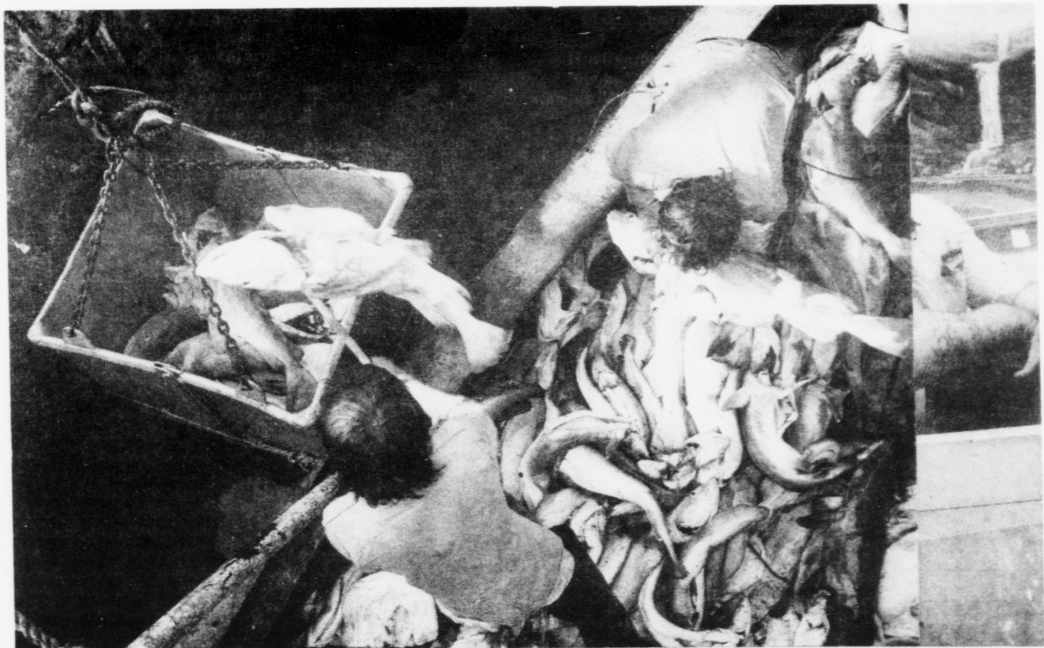
Árliga verður veittur ein stuðul upp á 100.000 kr.

Fyri figgarárið 1988 er ætlanin í januar mánaða komandi at taka avgerð um veiting av studningi.

Býráðið heitir tí við hesum á einstaklingar og feløg, ið halda seg koma undir fyritleytnar fyri studningi, um at senda Býráðnum skrivliga umsókn við frágreiðing um tiltakið ella starvssemið, nær tað verður framt, og metta kostnaðin av tí.

Fyrei at verða viðgjørd í januar 1988 eigur umsókn, merkt »Tórshavn—Nuuk«, at vera Býráðnum í hendi í seinasta lagi 1. januar 1988.

Tórshavnar Býráð

Størsti parturin av fiskinum, sum kom í land rokárini 1983 og 84 var ikki mannafeði, skrivar **Andrea Lervig**